

Evangelická teologická fakulta

Posudek oponenta bakalářské práce

Název práce: Kolizní opatrovnictví v rámci orgánu sociálně-právní ochrany dětí

Jméno studenta: Pavla Pezlarová

Vedoucí: PaedDr. Marie Vorlová

Oponent: PhDr. Vladimír Mašát

Studium: JABOK B ETF

Text posudku:

Tato bakalářská práce je zaměřena na úlohu pracovníka orgánu sociálně-právní ochrany dětí a jeho postavení v soudním řízení s důrazem na roli kolizního opatrovníka.

„Cílem práce je popsat a vymezit institut kolizního opatrovníka, jeho legislativní zakotvení, úlohu, práva a povinnosti vůči soudu a dítěti, jež zastupuje, a jeho postavení v soudním řízení. Dále má práce vnést problematiku kolizního opatrovnictví do širších souvislostí a poukázat na aspekty související s výkonem této funkce orgánem sociálně-právní ochrany dětí.“ (str.3)

Práce se spíše podobá stručnému metodickému pokynu pro činnost kolizního opatrovníka v rámci OSPODu. Převažují nepřímé citace a jenom v závěrečné části (kap. 5 Výkon kolizního opatrovnictví v praxi), lze hovořit o výraznějším vkladu autorky do textu práce.

Uvedená „Kazuistika“ však svědčí spíše o značném nepochopení práce kolizního opatrovníka a to, jak ze strany daného OSPODu, tak ze strany autorky a to ve směru dodržování práv dítěte.

Na str. 45 sice autorka píše, že *„Kolizní opatrovník nesmí opomíjet rozhovor s nezletilým dítětem“*, aby vzápětí klidně konstatovala, že rozhovor s dětmi nebyl proveden, protože děti nebyly doma. Je pravda, že uvádí na str. 46, že se jedná o problematickou záležitost, ale dále to neřeší. Nehovoří o popření tzv. ratio legis („právo být vyslechnut“) což spočívá v požadavku osobního, přímého a bezprostředního vyjádření nezletilého dítěte.

Pracovnice orgánu sociálně-právní ochrany dětí mají možnost s dítětem provést pohovor v neutrálním prostředí, tzn. doma, ve škole atd. není tedy nutné preferovat domácí prostředí. Otázkou tedy zůstává, proč to nepovažovaly za nutné. Chybí ovšem také přesnější vymezení věkových kategorií dětí účastných při uvedeném soudním řízení. (*Věk a zralost dítěte ovlivňují samotnou proveditelnost rozhodnutí. Čím je dítě starší, tím je obtížnější dodržovat rozhodnutí proti vůli dítěte. Mladší děti se lépe přizpůsobují a akceptují danou situaci než děti starší. Avšak s přibývajícím věkem dítě dospívá a získává více nezávislosti, a pro rodiče je velice obtížné udržet si autoritu a kontrolu nad dítětem, a to i při existence pravomocného a vykonatelného rozhodnutí soudu.*)

Za závažné považuji mlčení o specifice rozhovorů s dítětem při zjišťování jeho názorů.

Rád bych věděl, zda je autorce známa práce nazvaná „Soubor „Průvodce dětského svědka v trestním řízení“, nebo publikace „„Kouzelná knížka““?

Stejně tak jako malou pozornost věnovala autorka vyhledávání odpovídajících pramenů, věnovala jí i jejich utřídění (seznam literatury bývá obvykle řazen abecedně).

Práci doporučuji

Zdůvodnění, závěr:

Autorka si pro svoji práci zvolila aktuální společenské téma rozvodové problematiky se zaměřením na uplatňování práv dítěte. Jeho zpracování neodpovídá významu zvoleného tématu. V závěrečném hodnocení postrádám přiměřený kritický odstup od zpracovaného textu. Práce zůstává v rovině odborné kompilace zpracovaných textů, jejichž množství nelze být považováno za reprezentativní. Cíl práce, tak jak byl deklarován v úvodu, nelze považovat za zcela splněný.

Otázky, podněty k diskusi při obhajobě:

Jakým způsobem je možné řešit situaci, kdy je v rámci opatrovnického řízení každým z rodičů předložen vlastní tzv. privátní znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychologie, jejichž závěry vyznívají protichůdně .

Jakým způsobem lze dosáhnout plnění zákonné vyživovací povinnosti rodiče vůči nezaopatřenému dítěti jednak v době trvání manželství obou rodičů a jednak v době po rozvodu tohoto manželství?

Dále viz otázky položené v textu.

Navrhované hodnocení: E

V Praze dne 11.6.2014

.....
podpis oponenta
